

Krople króla duńskiego – Marian Opania

Wierzę od dzieciństwa, że
W Danii w średniowieczu
Żył raz król, co krople miał
Które z chorób leczą
Że wyzdrowiał, choćby kto
Boleść miał okropną
Gdy duńskiego króla tych
Kropli sobie kropnął
Gdy duńskiego króla tych
Kropli sobie kropnął

Słodsze od najśodszych win
Słynne krople owe
Pomagały także znieść
Potwarz, strach, obmowę
Więc gdy kto cykorię ma
Że zły los go kopnie
Niech duńskiego króla raz
Kropli sobie kropnie
Niech duńskiego króla w lot
Kropli sobie kropnie

Cichną bitwy, niebo znów
Barwę ma błękitną
Gdy wodzowie w wojny czas
Owych kropli łykną
Ujrzy wiosnę, miłość, maj
Ukochaną w oknie
Kto duńskiego króla naj-
Lepszych kropli kropnie
Kto duńskiego króla naj-
Lepszych kropli kropnie

Kto pochlebstwa lubi dym
Kogo nęci władza
Temu zwłaszcza tutaj bym

Kropli tych doradzał
Mądrze zrobi, wchodząc na
Smutnych karier stopnie
Kto duńskiego króla wpierw
Kropli sobie kropnie
Kto duńskiego króla wpierw
Kropli sobie kropnie

Zaś gdy głośno prawdę rzec
Wzbrania ci kaszelek
Zamiast chować się za piec
Łyknij tych kropelek
Prawdę rąb i słowa twe
Niech do dzieła popchną
Tych, co przedtem tak jak ty
Duńskich kropli kropną
Tych, co przedtem tak jak ty
Duńskich kropli kropną

Parę razy wzdłuż i wszerz
Świat przeszedłem cały
Ale słynnych kropli tych
Jakoś nie spotkałem
Niemniej wierzę, że ktoś z was
Tego celu dopnie
I duńskiego króla raz
Kropli sobie kropnie
I duńskiego króla raz
Kropli sobie kropnie
I duńskiego króla raz
Kropli sobie kropnie

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych